

เปิดความลับ...ของชิง

นำเสนอเมื่อ : 4 พ.ค. 2552

มีโอกาสได้ค้นหาความลับของชิง...สมุนไพรไทย ซึ่งมีคุณประโยชน์นานับประการ มาเปิดให้คุณได้รู้ แล้วคุณจะรักชิง ....

ครั้ง

๑. แก่ท้องอืด ท้องเฟ้อ แน่นจุกเสียด โรคแผลกระเพาะและลำไส้

ให้ใช้ชิงแก่สด ๕๐ กรัม ล้างให้สะอาด ทูบให้แห้ง นำไปต้มกับน้ำ ๒ แก้ว รินดื่มแต่น้ำประมาณ วันละ ๓

๒. แก้อาการเมารถ เมาเรือ ต้มน้ำชิงแก่ๆ ตีมาก่อนเดินทาง

๓. พยุงจิตัวกลมจุกลำไส้ ใช้น้ำชิงผสมน้ำผึ้งดื่ม

๔. กำจัดกลิ่นรักแร้ ใช้น้ำชิงทารักแร้เป็นประจำ

๕. อาเจียนและมีเสมหะเป็นฟอง ต้มน้ำชิงบ่อยๆ หรือถ้าเป็นมาก ให้ใช้น้ำชิง

๑ ช้อนโต๊ะอุ่นให้ร้อน ต้มวันละ ๔-๕ ครั้ง

๖. ปวดกระเพาะอาหาร ใช้ชิง น้ำตาลทรายแดง พุทรา ต้มดื่มวันละครั้ง

๗. เป็นหวัดตัวร้อนมีไข้ ใช้ชิงทุบแหลก หรือหั่นเป็นฝอย ชงกับน้ำตาลทรายแดงต้มน้ำขณะร้อนๆ หรือผสมหอมแดงลงไปด้วย จะช่วยให้ผลการรักษาดีขึ้น ที่สำคัญ ต้องหมั่น ใสเสื้อให้หนาว

๘. แก้อาการ ไข้ เสมหะ ใช้ชิงฝนกับมะนาว แทรกเกลือ จิบบ่อย

๙. ผมร่วง หัวเริ่มล้าน ใช้เหง้าสดนำมาฝังไฟให้อุ่น ตำพอกบริเวณที่ผมร่วง

วันละ ๒ ครั้ง ประมาณ ๓ วัน ถ้ายังไม่ดีขึ้น ให้พอกต่อไปสักระยะ

๑๐. หนึ่งมือลอกเป็นขุย ใช้เหง้าสดหั่นเป็นแผ่น เอามาเผาผิวนอก จนเป็นถ่าน ค่อยปาดถ่านที่ผิวนอกออก นำมาตำคั้นเอาน้ำมาทา

๑๑. บาดแผลสด ให้ใช้เหง้าสดล้างสะอาด นำมาตำคั้นเอาน้ำมาทา

๑๒. แผลเริ่มบวมบริเวณหลัง ใช้เหง้า ๑ หัว เอามาเผาผิวนอก จนเป็นถ่าน ค่อยปาดถ่านที่ผิวนอกออก เเผาและปาดไปเรื่อยๆ นำผงถ่านที่ได้ผสมกับน้ำดีหมี ใช้ทาบริเวณที่เป็น

๑๓. ฟกช้ำจากการหกล้ม หรือกระทบกระแทก ให้ใช้เหง้าสด นำมา ตำกับเหล้าพอก หรือใช้น้ำคั้นจากใบสด ๑ ถ้วย ต้มกัญ ๑๐๐ กรัม บด เป็นผง ผสมกับเหล้ากินต่อกัน ประมาณ ๓ วัน

๑๔. เป็นยาช่วยย่อย พบว่าขิงมีเอนไซม์นานาชนิด ช่วยย่อยอาหารประเภทเนื้อประสิทธิภาพทัดเทียมกับเอนไซม์ในกระเพาะ

๑๕. แก้กลิ้นไส้อาเจียน หลังการผ่าตัด หรืออาการแพ้ท้อง

๑๖. ขิงช่วยการไหลเวียนของเลือด ช่วยหลอดเลือดขยายตัว

๑๗. ช่วยละลายลิ่มเลือด ได้เช่นเดียวกับกระเทียมและกานพลู

๑๘. ขิงช่วยขจัดสารพิษออกจากร่างกาย

๑๙. ช่วยรักษาโรคไขรูมาติก(อาการแข็งทื่อ ข้อต่อสูญเสียภาวะหล่อ ลื่น ปวดตามข้อ)

๒๐. ขิงช่วยแก้อาการก่อนมีประจำเดือน

๒๑. ขิงผสมในยาระบาย ช่วยให้ไม่ไซ้ท้อง

จะไม่ให้รักให้หลงขิงได้ไง ก็ใช้ทำอะไรได้ตั้งเยอะแยะ
ตอนนี้เลยยกให้เป็นสมุนไพรประจำบ้านไปอีกตัวหนึ่งแล้วละ....

ที่มา สารศิลปยาไทย ฉบับที่ 2